

ГОТФРИД АУГУСТ БЮРГЕР ПЕСЕН ЗА ДОБЛЕСТНИЯ МЪЖ

Превод от немски: Петър Горянски, —

chitanka.info

*Като камбана песента
за доблестния мъж звучи —
не златото, едничка тя
достойно ще го отличи.
За песен щом създаден съм веднъж,
с възторг възпявам доблестния мъж,*

*Откъм морето с бесен вой
задуха влажният южняк
и — като вълк овчете — той
подгони облаци рояк,
измете равнината и навред
разпука с трясък езерния лед.*

*Снегът планински разтопен
в потоци буйни се изля.
Пороят с устрем, разярен,
покри смълчаните поля
и по вълните кипнали и зли
понесоха се ледени скали.*

*Иззидан здраво от гранит,
стоеше още мостът стар,
живееше във дом честит
там по средата митничар
с жена и със дете: „Човече, с бяг
спаси се тук на каменния бряг!“*

*Над моста бурята отвред
размята хищните вълни;
на прага митничарят клет
от ужас цял се вцепени.
„Простри над нас десница, боже, ту
и милостта си свише ни прати!“*

*Покрит със кал и мътиляк,
ледът налиташе със зlost
и къртеше гранита як
на стария изпитан мост.
По-страшен и от вятъра завчас
изви за помощ митничарят глас.*

*Напусто! Рухнаха без ред
на моста здравите стени
под тежката грамада лед;
отнесъл двете му страни,
заплашващо средата вече той.
„Ах, кой ще ни спаси от гибел, кой?“*

*Далече на брега висок
народът бе се насъbral —
пред края близък и жесток
страхът бе всички там сковал.
Напразно митничарят всеки миг
надаваше за помощ жален вик.*

*За доблестния мъж кога
ти, песен, тук ще проечиш?
Кажи му името сега —
не бива, песен, да мълчи!
Докрай ще рухне каменният мост —
мъж доблестен, излез на своя пост!*

*Край побеснялата река
на кон и графът се яви.
Какво държеше той в ръка?
Пари — и виком обяви:
„Кой тези люде ще спаси? От мен
ще бъде най-богато награден!“*

*Кой беше доблестният тук?
Без друго графът, ала аз*

*по-добростен познавам, друг.
Възпей го, песен, с пълен глас!
Излез, излез, човек на доблестта,
че близка е на тримата смъртта.*

*Напираше отвред ледът,
ревеше вятърът проклет —
ах, кой ще ги спаси от смърт?
Мъж доблестен, излез напред!
Последната подпора се разби,
след миг домът ще рухне може*

*„Та няма ли тук някой смел?“
Парите графът пак откри,
но всеки бе глава навел —
не вдигна поглед той дори.
Без полза митничарят всеки миг
надаваше за помощ жален вик.*

*Но ей отнейде прост селяк
дойде с тояга във ръце —
на вид той беше смел и як
и сигурно с добро сърце.
Той думите на графа чу и сам
видя дома с нещастниците там.*

*В рибарска лодка скочи той,
веслата грабна, сили сбра
и влязъл със въртопа в бой,
пред къщичката скоро спря.
Но лодката бе малка наведнъж
да побере жена, дете и мъж.*

*Три пъти с лодката снова
до къщата селякът прост
и само миг подир това
потъна каменният мост.*

*Но тримата спасени на брега
признателно го гледаха сега.*

*О моя песен, говори!
Кой беше този прост герой?
Дали за графските пари
на явна смърт отиде той?
Дали без тях той дръзнал би така
да се преори с бясната река?*

*„Вземи наградата от мен!“ —
му рече доблестният граф —
той благородник бе роден.
Но на селяка снажен, здрав
през дрехата окъсана и в прах
едно сърце по-доблестно видях.*

*„Макар и беден, за пари
не бих заложил аз живот —
ти тоя клетник надари,
че той остана без имот!“
Издума го, тоягата си взе,
обърна се и своя път пое.*

*Като камбана песента
за доблестния мъж звучи —
не златото, едничка тя
достойно ще го отличи.
За песен щом създаден съм веднъж,
с възторг възпявам доблестния мъж.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.